U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **IMPALA.cz s.r.o.**, se sídlem Mezilesní 550, Praha 4 - Lhotka, zastoupený JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 157/30, Litoměřice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 25, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2008, č. j. 2789/08-1300-106629, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2010, č. j. 10 Ca 108/2008 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku městského soudu ze dne 2. 3. 2010, který zamítl jeho žalobu proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2008. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 23. 4. 2007, č. j. 168836/07/004513/5062, platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za červen 2006, vystavenému na nadměrný odpočet ve výši 76 030 Kč, oproti nadměrnému odpočtu vykázanému v daňovém přiznání ve výši 713 233 Kč.

[2] V předkládací zprávě doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 11. 2010 městský soud navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, neboť stěžovatel neodstranil vady kasační stížnosti včas. Usnesení, kterým byl stěžovatel k odstranění vad vyzván, bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 13. 9. 2010. Podání, jímž stěžovatel odstraňuje vady kasační stížnosti, však bylo podáno k poštovní přepravě až ve čtvrtek dne 14. 10. 2010. Městský soud proto ani nevyzýval žalovaného, aby se k obsahu kasační stížnosti vyjádřil.

[3] Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu, rozsudek městského soudu nabyl právní moci dne 6. 4. 2010. Dne 20. 4. 2010 proti tomuto rozhodnutí podal

stěžovatel kasační stížnost, v níž toliko uvedl, že rozsudek napadá v celém rozsahu. Městský soud stěžovatele nejprve vyzval k zaplacení soudního poplatku z podané kasační stížnosti a po marném uplynutí lhůty stanovené k jeho zaplacení řízení zastavil. Jelikož stěžovatel poplatek uhradil dříve, než nabylo usnesení o zastavení řízení právní moci, městský soud usnesením ze dne 19. 8. 2010 uvedené usnesení zastavující řízení zrušil; stěžovatele zároveň vyzval k uvedení, z jakých skutkových a právních důvodů napadá předmětný rozsudek. K tomu mu stanovil v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jednoměsíční lhůtu. Stěžovatele dále poučil o možných důsledcích nedoplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[4] Uvedené usnesení městského soudu ze dne 19. 8. 2010 bylo stěžovateli doručováno zásilkou určenou do vlastních rukou adresáta. Podle doručenky této zásilky nebyl zástupce stěžovatele zastižen, a tak byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí dne 1. 9. 2010 a zástupci stěžovatele byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si ji v úložní době nevyzvedl, byla zásilka dne 14. 9. 2010 vložena do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky. Dne 14. 10. 2010 stěžovatel podal k poštovní přepravě přípis adresovaný městskému soudu nadepsaný odstranění nedostatků kasační stížnosti.

[5] Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), v případě doručování písemností do vlastních rukou nezastihne-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 téhož ustanovení nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] V nyní posuzovaném případě tak došlo k doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, v pondělí 13. 9. 2010. Měsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti (podle § 106 odst. 3 s. ř. s.) uplynula ve středu 13. 10. 2010. K později uplatněným námitkám proto Nejvyšší správní soud nemůže přihlížet. Jak totiž zdejší soud uvedl např. v usnesení ze dne 27. 9. 2007, č. j. 7 As 14/2007 – 99 (dostupné na www.nssoud.cz), řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a stěžovatel má v souladu s touto zásadou mimo jiné povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu. Takto vymezeným rozsahem a důvody v kasační stížnosti, se zákonem stanovenými výjimkami, je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Na rozdíl od řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kdy ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. výslovně uvádí, že rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body, lze jen ve lhůtě pro podání žaloby, pro řízení o kasační stížnosti s. ř. s. takovou koncentraci řízení nezakotvuje. O rozšíření kasační stížnosti na výroky dosud nenapadené a rozšíření důvodů kasační stížnosti se hovoří pouze v ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., a to v souvislosti s výzvou soudu k doplnění náležitostí kasační stížnosti v jednoměsíční lhůtě. Tato jednoměsíční lhůta má zákonem jednoznačně

stanovený počátek, a to okamžikem doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Pokud je stěžovatel vyzván k doplnění náležitostí kasační stížnosti postupem podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení uvedené, nebyla-li na včasnou žádost stěžovatele tato lhůta prodloužena soudem. Soudní řád správní upravuje koncentraci řízení pouze pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle citovaného ustanovení, a soud již proto nemůže přihlížet ke stížním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, ze dne 14. 3. 2007, sp. zn. II. ÚS 136/06, dostupné na http://nalus.usoud.cz).

[7] Nejvyšší správní soud tedy při svém rozhodování nemohl přihlížet k námitkám stěžovatele, které byly uplatněny až po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Jelikož kasační stížnost neobsahovala nejpozději dne 13. 10. 2010 žádný z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 až e) s. ř. s., Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně
senátu